

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Voipio, Myry

Title: Arvio. Kati Närhi : Seitsemäs vieras

Year: 2015

Version:

Please cite the original version:

Voipio, M. (2015). Arvio. Kati Närhi : Seitsemäs vieras. *Virikkeitä*, 13(3).
<http://ibbyfinland.fi/portfolio/kati-narhi-seitsemas-vieras/>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Närhi, Kati

Seitsemäs vieras

WSOY 2015

ISBN 978-951-0-41191-9

Seitsemäs vieras päättää Kati Närhen orpotyttö Agneksesta kertovan trilogian, jossa ovat aiemmin ilmestyneet osat *Saniaislehdon salaisuudet* (WSOY 2010) ja *Mustasuon mysteeri* (WSOY 2012). Päätososa osoittaa, että Närhi tuntee yhtä lailla lasten- ja nuortenkirjallisuuden kuin klassisen dekkarikirjallisuuden perinteet, juonikuviot ja hahmotyypit. Teoksen juonenkehittely on sujuvaa ja henkilöt viehättävän omituisia, tosin paikoin hieman karikatyyrimäisiä. Agnes itse on hurmaava kaikessa epäluuloisuudessaan, uteliaisuudessaan ja omapäisyydessään, eli mitä mainioin päähenkilö.

Kuten *Mustasuon mysteerissä*, myös *Seitsemännessä vieraassa* on dekkarimainen juoni. Arvoituksia ja eksentrisiä karaktärejä riittää, kun Agnes matkustaa Sylvia-tätinsä kanssa majuri Orkoloran saarelle. Jokaisella kutsuvieraalla tuntuu olevan salattuja tarkoituksia vierailuilleen, ja utelias Agnes on usein sopivasti kuulolla. Agnes on varttunut, minkä huomaa ulkonäöstäkin: hän on pidempi, vähemmän kulmikas ja pukeutuu hieman tyköistuvampiin vaatteisiin. Agneksen kehityksen ja kasvun kautta teos sivuaa ohimennen myös ulkonäköpaineita. Romanttisia vireitäkin on ilmassa, kun Agneksen ensimmäinen ihastus, *Saniaislehdon salaisuuksista* tuttu Rex, on yllättäen töissä Orkoloran tilanhoitajana. Sukusalaisuuksien paljastuessa ratkeaa viimein myös Agneksen katakombiin kadonneiden vanhempien mysteeri.

Läpi trilogian Agneksen tarinan värimaailma on ollut tumma ja sinivoittoinen; punaisen sävyjä on paikoin käytetty tehosteena. Ilmaisuvoimaa ratkaisu ei suinkaan ole vähentänyt, päinvastoin. Närhen piirrosjälki ja ilmaisu muodostavat omaleimaisen, toistaan tukevan ja täydentävän kerronnan, jossa teksti ja kuva yhteistyössä luovat tunnelmaa ja kuljettavat tarinaa eteenpäin. Muutamit sarjakuvaromaanin luvut voi hahmottaa myös omina, itsenäisinä osinaan, novelleina, sillä juoneen on upotettu sisäkertomuksia. Samalla ne kuitenkin palvelevat tarinaa. Närhen taidokkuus sarjakuvaromaanin tekijänä näkyy erityisesti siinä, miten suvereenisti hän hallitsee sarjakuvaromaanin kuva- ja sanataiteellisenä kokonaisuutena.

Seitsemäs vieras kiinnostanee Agneksen vaiheita seuranneita lukijoita, mutta teos sopii hyvin kaikille ironisen kerronnan ja huumorin ystäville lähes ikään katsomatta. Kerronta on monitasoista

ja tavoittaa eri-ikäisiä lukijoita. Agnekselle on haikea jättää jäähyväiset – toivon mukaan Kati Närhi jatkossakin julkaisee jännittäviä, pisteliään humoristisia, viehättävän mystisiä ja taidokkaita teoksia.

Myry Voipio